

Likheten mellan människor och djur. Hvem har ide någon gång blifwit öfverraskad af vissa djurwålnader, i öfrigt wälformade, och till och wadra menniskoansigten? Örnäsan och fallbliden wärderas såsom aristokratiska företräden, och för att prisa den owinliga slönheten hafwa alla tidens stalter lånat otaliga bilder ur djurriket. Det finnes å andra sidan djur, som starkt påminna om vissa människor, ide blott till ansigtstyp, utan äfwen till hållning. **Darwin** i sitt nyaste arbete: „Om mennisko-släktets härstamning“

wisar of derjemte, huruledes det finnes en mängd enstildheter i lynnen, böjelser och wanor hos djuren, som hafwa nära öfwerensstämmelser inom menniskowerlden. Det är framför allt en egenhet hos djuren, som han starkt framhåller, deras skönhetsfinne: han antager det såsom ett af hufvudmotiven till attraktionen mellan könen. Han anser, att walfriheten på den qwinliga sidan är wida större, än man föreställer sig, och hanarnes utmärkande prydnader inom wissa djurarter, såsom lejonets man, tuppens kam och sporrar, fasanens och påfogelns för deras lefnadsbehof nyttiga, till och med under wissa omständigheter beswärliga fjäderprål, förklarar han såsom ett under en följd af generationer småningom samlat arf efter stamsäder, som för sin skönhet wunnit företräde framför mindre begåfwade medtäflare. Sången och dansen äro andra tjuöningemedel, hwarmed herrar épouseurer af djurriket söka fångsla sina skönas uppmärksamhet; somliga slägten hafwa under lektiden ett ordentligt sällskapslif med konserter och baler, då belantskaper bildas och föreningarna knytas. Ridderligheten och stridslystnaden följa med de warmare känslorna tout comme chez nous: de segaste blifwa hjeltar under inslytelsen af en öm blick, och man har sett harar döda hwarandra af swartsjuka. Det förelommer stundom oförklarliga sympatier och antipatier hos djuren och det falska stenet utöfwar äfwen i deras werld sitt inslytande på det welfare hjertat. **Darwin** omtalar bland andra exempel derpå en zebra, som affledade alla andra tillbedjare än en åsna, hwilken man målat som zebra. Tydena äro mer eller mindre beständiga; äfwen bland arter, som lefwa i monogami, gifwes det individer af båda könen, som af naturlig lättfärdighet aldrig finna sig i regelmässiga förbindelser, och man kan urskilja honor med starkt emanciperade seder, hwilka tillegnat hela initiativet i knytande af belantskaper. På andra sidan äro affekterade sprättar ingen owanlig företeelse: den eleganta apen Semnopithecus rubicundus stoltserar med en hårklädsel, som i sin artistiska fulländning måste göra ett djupt intryck på känsliga sinnen, och hans frände Semnopithecus comatus röjer i sin med poetiskt wårdslöshet tillbakalastade toupé ett anlag för swärmeri, som gör honom ännu oemotståndligare.